

EstBatLIFE projekt/EstBatLIFE project

**„Tiigilendlase (*Myotis dasycneme*) elupaikade parandamine Eestis“
(„Improving the Pond Bat (*Myotis dasycneme*) habitats in Estonia“)**

Projekti tegevus D2/Project action D2

**„Projekti sotsiaalmajandusliku mõju ja ökosüsteemiteenuste seire“
(„Monitoring of the project’s socio-economic impact and ecosystem functions“)**

Tulemused/Deliverables

**„Sotsiaalmajandusliku mõju aruanne“
(„Final report on socio-economic impact“)**

Koostanud Lauri Klein

Tallinn 2021

Sisukord

1	Sissejuhatus	2
2	Sotsiaalmajanduslik olukord Eestis seoses nahkhiirtega.....	2
3	Huvirühmad.....	3
3.1	Avalikkus	3
3.2	Riiklikud keskkonkakaitsetised ametkonnad	3
3.3	Teised riiklikud ametkonnad.....	4
3.4	Militaartemaatika huvirühmad	4
3.5	Rahvusvahelised keskkonkakaitsetised ühendused.....	4
3.6	Turismi huvirühmad.....	5
3.7	Kohalikud huvirühmad (loodusseltsingud, külaseltsid jne).....	5
3.8	Maaomanikud.....	6
3.9	Teised seotud huvirühmad (turvafirmad, ehitusfirmad jne).....	6
4	Kohtumised ja suhtlemine huvirühmadega	6
4.1	Meediakajastused	7
4.2	Nahkhiirekaamera ja selle veebifoorum.....	7
4.3	Talgulaagrid	8
4.4	Nahkhiirte huvipäevad	9
4.5	Nahkhiireretked.....	9
4.6	Loodusgiidide koolitused	10
4.7	Infotahvlid	11
4.8	Muud koosolekud.....	11
5	Kokkuvõte ja ettepanekud	11
6	Summary.....	12

1 Sissejuhatus

Läbi ajaloo on nahkhiired olnud inimeste jaoks seotud mitmete müstiliste ja kohati ka hirmuäratavate uskumustega. Seda tingib paljuski nahkhiirte õine eluviis ja hääletu lend pimeduses. On üpris tavaline, et nahkhiirtesse suhtutakse eelarvamustega või suure ettevaatlikkusega ja tihti koguni kardetakse neid. On üldteada müüdid pimedusevürst Draculast või vampiiridest, kes süütute inimeste verd imevad ja päikesevalgusega kokku puutudes tuhaks pudenevad. Ka Eesti pärimustest on teada palju sellist, mis pigem on nahkhiirtele kahjulik kui aitaks kaasa nende kaitsele. Näiteks nahkhiire verega määrimisel saadavad võimed või surnud nahkhiirte ustele naelutamine jne. Need vanad müüdid on loonud inimestele nahkhiirtest üldiselt kuvandi, et pigem on need öised lendurid ohtlikud ja kahjulikud, kui kaitset väärivad ja ökosüsteemide tasakaalu hoidvad olendid. Seda negatiivset kuvandit süvendab tänapäeval fakt, et nahkhiired kannavad haigestumata mitmeid kroonviiruste tüvesid ja olgugi, et tõestamata, olevat ka pandeemiat põhjustanud COVID-19 pärit nahkhiirtelt.

2 Sotsiaalmajanduslik olukord Eestis seoses nahkhiirtega

Eestis on erinevate uurijate poolt kohatud kokku 12-14 liiki nahkhiiri. Et kahe nahkhiireliigi esinemine Eestis ei ole veel piisava täpsusega paigas, on riikliku looduskaitse alla võetud 12 liiki nahkhiiri. Kõik need liigid on looduskaitsealuse alusel II kaitsekategooria kaitsealused liigid, kelle leiukohtadest peab vähemalt 50% olema kaitstud kaitstavatel aladel. Samas elavad nahkhiired Eestis enamasti inimasustuse lähedal ja on kogu oma elutsükli vältel seotud mitmete inimese loodud rajatistega. Päevaseid varjupaiku leiavad nahkhiired tihti inimeste elu- või kõrvalhoonetes ja talvituvad nii keldrites kui vahel ka nt puukuurides või majade voodri vahel. Ka olulisemad nahkhiirte talvituspaigad Eestis, suured maa-alused käigustikud ja ruumid, on inimeste loodud – enamasti on need kas mahajäetud kaevandused või endised militaar-rajatised.

Niisiis, inimene puutub Eestis nahkhiirtega kokku mitmeti, nii suvel kui talvel. Tihti põrkuvad ka inimese elulised huvid nahkhiirte vajadustega ja kuna viimased on kaitsealused loomad, on sellelt pinnalt ka konfliktid kerged tulema. Konfliktisuse üheks oluliseks näiteks on nahkhiirte varjupaikade ruumilise kaitse keerukus – tavapäraselt ei ole elamud ega ka inimeste kasutuses olevad rajatised Eestis looduskaitsealade osaks, sest kaitse on suunatud ennekõike loodusele väljaspool inimese ruumi. Nahkhiired aga kasutavad tihti just sama ruumi inimesega. Kuidas aga seda ruumi ühiselt, üksteist häirimata kasutada, see on keeruline küsimus.

Lisaks eelnevale saab seoses nahkhiirtega välja tuua veel mitmeid sotsiaalmajanduslikke aspekte. Mitmeid neist käsitleti ka projekti raames.

- Nahkhiirte roll ökosüsteemis, toitumisahelais öiste putukate, sh ka inimesele kahju toovate putukate sööjatena.

- Nahkhiirte tähtsus loodusturismis, sh kombineerimisvõimalused nt militaarturismiga
- Nahkhiirte uurimine ja seire.
- Nahkhiired loodusfotograafias.
- Nahkhiirte talvekorterite kaitse ja kasutus.
- Nahkhiirte suviste toitumisalade kaitse ja kasutus.
- Nahkhiirte suviste varjupaikade kaitse ja kasutus.
- Nahkhiirtele varjevõimaluste loomine rändel.
- Traditsioonilised pärandmaastikud ja –eluviisid ja nende seos nahkhiirtega.

3 Huvirühmad

Üldjoontes saab nahkhiirtega seotud huvirühmad jagada kaheks – need, kelle arvates nahkhiiri on kindlasti vaja kaitsta ja hoida ning need, kellele nahkhiired on pigem takistuseks huvirühma muude huvide rakendamisel. Et selline vastandumine ei ole aga kellelegi kasulik, käsitlesime projektis kõiki huvirühmi neutraalselt ja peamine eesmärk oli leida huvirühmade soovide ja nahkhiirte vajaduste vahel ühisosa, mis aitaks konflikti vähendada ja võtta suund koostöö tugevdamisele.

3.1 Avalikkus

Selle huvirühma moodustavad kõik inimesed, kellega suhtlus toimub avalikke kommunikatsioonikanaleid pidi. Arvestades inimeste väheseid teadmisi nahkhiirtest on nahkhiireuurijatel ja nende uurimistulemuste vahendajatel selles suunas väga lai tööpõld. EstBatLIFE projektis on avalikkusega suhtlemine toimunud peamiselt läbi avaliku meedia – ajalehed, ajakirjad, televisioon, raadio, internet, sotsiaalmeedia (peamiselt Facebook) ja looduskaamera foorumid. Samuti on avalikkusele suunatud üks projekti mahukamaid tegevusi - interaktiivne näitus Eesti Loodusmuuseumis “Hirmus armas nahkhiir”, mis avati 2020. aasta jaanuaris ja on avatud kuni 2021. aasta lõpuni. Lisaks sellele näitusele korraldas Eesti Loodusmuuseum veel projekti raames Tallinnas, Tammsaare pargis avaliku väiksema näituse nahkhiirte supervõimete teemal. See näitus oli kõigile möödujatele tasuta tutvumiseks 2020. aasta septembrist kuni aasta lõpuni ja sellest näitusest tehti ka koopia, mis sai püsiva näitusena üles pandud Piusa looduskaitseala külastuskeskusesse. Avalikkusele olid projektis suunatud ka ELF-i korraldatud talgud ja nahkhiireretked ning nelja projektiala piirkonna avalikele huvirühmadele ka nahkhiirte huvipäevad.

3.2 Riiklikud keskkonnakaitseametsad ametkonnad

Keskkonnaministeerium, Keskkonnaamet, Keskkonnaagentuur, Keskkonnainspeksioon, Riigimetsa Majandamise Keskus (RMK), Harku, Saue, Jõelähtme ja Võru valdade keskkonnaspetsialistid. Need ametkonnad olid kõik esindatud projekti juhtkomitees ja lisaks

sellele olid mitmed neist andnud oma toetuse juba projekti taotlemise faasis. Projekti käigus sai kõigi nende ametkondade esindajatega ka mitmel korral kahepoolselt lähemalt koostööd tehtud. Nii nt viisime nahkhiirte huvipäevi läbi koostöös kohalike omavalitsuste ametnikega ja samuti giidide koolitusi nii Põhja- kui Lõuna-Eestis. RMK ja Keskkonnaametiga tegime tihedamalt koostööd pea kõigi kaitsekorralduslike tegevuste korraldamisel, aga ka ettepanekute formuleerimisel käsitiivaliste kaitse tegevuskavasse.

3.3 Teised riiklikud ametkonnad

Muinsuskaitseamet, Kaitseliit. Nende ametkondadega puutusime kõige enam projektis kokku Vääna (Humala) projektiala töödel, kuna sealsed maa-alused käigud kuuluvad suures osas Kaitseliidule ja on samas mälestistena võetud muinsuskaitse alla.

3.4 Militaartemaatika huvirühmad

Kaitseliit, Riigikaitse Rügement, Sõjaajaloo muuseum, organiseerunud militaarajaloohuvilised. Kuna kahel projektialal – Väänas (Humalas) ja Vääna-Postil on nahkhiirte talvituspaikade näol tegu endise Peeter Suure nimelise merekindluse osadega, siis tuli meil projekti jooksul mitmel korral suhelda nii sõjaajaloo uurijatega kui ka organiseerunud militaarhuvilistega. Kaitseliidu ja Riigikaitse Rügemenidiga tegime tihedat koostööd seoses Vääna (Humala) talvituspaiga töödega, kuna samu maa-aluseid käike, mida selles paigas kasutavad nahkhiired talvitumiseks, kasutavad Kaitseliit ja Riigikaitse Rügement militaarõppeks. Paljuski jõudsime selle koostöö käigus ka ühiste kompromisside ja võimaluste leidmiseni.

3.5 Rahvusvahelised keskkonnakaitse ühendused

EUROBATS, Läti nahkhiireuurijad, Hollandi nahkhiireuurijad. Projekti nahkhiireuurijad osalevad aktiivselt EUROBATS AC töörühmades ja osalesid ka projekti jooksul toimunud koosolekutel arutamaks mitmeid rahvusvahelisi nahkhiirtega seotud teemasid, nagu nt nahkhiired ja tuulepargid, nahkhiired majades, nahkhiired ja viirushaigused jne. Eraldi tegime koostööd Läti nahkhiireuurijatega seoses sellega, et Lätis oli projekti ajal koostamisel tiigilendlaste kaitse tegevuskava ja seejuures analüüsisime tiigilendlaste talvitumist nii Lätis kui Eestis. Läti kolleegid osalesid ka projekti nahkhiirte huvipäeval Piusal ning tegid ettekanded projekti lõppseminaril. Viimasel üritusel, mis toimus virtuaalselt, osalesid aktiivselt ka nahkhiireuurijad Hollandist, kellega me olime kohtunud projekti alguses toimunud koolitusreisil Hollandisse (vt foto 1). Sellel, väga edukal koolitusreisil osalesid eesti poolt lisaks nahkhiireuurijatele ka RMK ja Keskkonnaameti esindajad ja paljud teemad, mida sel reisil praktiliselt käsitlesime olid just seotud sotsiaal-majanduslike teemadega, nagu see, kuidas inimesi nahkhiirte talvituspaikadest eemal hoida, kuidas teha koostööd militaarasutustega, kuidas suhelda eramaaomanikega jne.

Foto 1. Hollandi koolitusreisil kogemusi vahetamas. *Foto: Lauri Klein.*

3.6 Turismi huvirühmad

Loodusgiidid, koduloouurijad, Piusa külastuskeskus, Humala mõisa loodusturismi edendajad. Projekti jooksul viisime loodusgiididele läbi väga populaarse koolituse ja sellele osutus olema soovijaid rohkem kui saime kaasata. Piusa külastuskeskus sai projekti kaudu nahkhiirte supervõimeid tutvustava püsinäituse. Humala piirkonnas asuv Väana külaselts, kes tegutseb Väana mõisas osales aktiivselt nii giidide koolitusel kui ka nahkhiirte huvipäeval Väana mõisas. Samuti Humala mõisas tegutsevad loodusturismi edendajad. Mitu loodusgiidi on kasutanud juba omale giidide koolituselt saadud teadmisi ja projekti jooksul korraldanud retki nahkhiirte talvituspaikadesse sel ajal kui nahkhiired seal ei talvitu, rääkides turismigruppidele muuhulgas ka sellest, miks ei tohi sinna talvel minna.

3.7 Kohalikud huvirühmad (loodusseltsingud, külaseltsid jne)

Tölinõmme loodusselts, Väana külaselts, Ülgase külaselts. Kõik need nimetatud külaseltsid löid kaasa projekti jooksul korraldatud talgutel ja said seejuures koolitust ka nahkhiireuurijatelt.

Mitmedki nende külaseltside liikmed on piirkonnas aktiivsed loodusgiidid ja said ka projekti jooksul koolitatud.

3.8 Maaomanikud

Vääna (Humala) – 6 inimest; Vääna-Posti – 6 inimest; Ülgase – 4 inimest; Piusa – riigiametid. Projektijuht kohtus isiklikult kõikide projektialade maaomanikega ja suheldes nende maadel tehtavatest vajalikest kaitsekorralduslikest töödest, rääkisime ka palju nahkhiirtest ja nende eluviisist. Späadis enamusel kordadest sellega, et maaomanikud muutusid silmanähtavalt nahkhiiresõbralikemaks ja kahes kohas, Vääna-Postil ning Ülgasel oli seetõttu kerge jõuda ka maaomanikega kokkuleppele elektriliitumispunktide rajamises ning ka teistes vajalikes töödes.

3.9 Teised seotud huvirühmad (turvafirmad, ehitusfirmad jne)

OÜ Suurmeister, OÜ Aiacentrum, OÜ Betoonkivi, United Security Service (USS) – Forus. Loetletud ettevõtted olid need, kes viisid ellu projekti kaitsekorralduslikke töid: rajasid piirdeaedu, paigaldasid turvatruupe, valvasid talvituspaikade sissepääse. Nende tööde tõttu suhtlesime palju nendega ka nahkhiirtest ja kõikide nende firmade tavalised töötajad said nahkhiirte teemal palju teadlikumaks. Selgus ka et nii mõnigi neist oli juba varem nahkhiirte teemast huvitunud ja mitmed lubasid kindlasti sel teemal oma lähikondseid edasi harida.

4 Kohtumised ja suhtlemine huvirühmadega

Kogu projekti vältel on erinevate huvirühmadega toimunud mitmel viisil ja tasemel suhtlus. Kõige suuremal määral on jõutud avalikkuseni, kasutades selleks erinevaid meediakanaleid - esinemised televisioonis ja raadios, artiklid ajalehtedes ja ajakirjades, materjalid internetis ja suhtlemine looduskaamera foorumis. Avalikult on ELF-i talgute veebis kutsutud inimesi osalema nahkhiirte elupaikade parandamise talgutele ja see on olnud väga populaarne. Kõigi projektialade piirkondade huvirühmad on kutsutud kokku nahkhiirte huvipäevadele (vt foto 2). Üle Eesti on korraldatud suviseid nahkhiireretki, millel osalemine on ka olnud väga aktiivne.

Lisaks nahkhiireretkedele ja meedas esinemisele on koolitatud suurel hulgal loodusgiide. Koolitatud giidid, võimendavad projekti mõju viies omandatud teadmised oma loodusretkedel suurema hulga inimesteni. Koolitatud giidid oskavad tutvustada nahkhiiri, käsitseda nahkhiiredetektoreid ja kujundada neile positiivset kuvandit.

Lisaks tehtud tegevustele on kõigile projektialadele paigaldatud projektiala ja sellel talvituvaid nahkhiiri avalikult tutvustavad infotahvliid. Nende abil saavad alade külastajat ülevaate seal leiduvatest nahkhiirtest ning infot kehtivate piirangute ja käitumissoovituste kohta. Lisaks külalistele suunatud infole on koosolekute ja kodukülastuste kaudu toimunud otsesuhtlus projektialade eramaaomanike ja seotud ametkondadega.

Foto 2. Piusa nahkhiirte huvipäeval osalejad külastuskeskuse ees. *Foto: Matti Masing.*

4.1 Meediakajastused

Koostöös Eesti Terioloogia Seltsiga (ETS) korraldati 2020. aastal teavituskampaania „Nahkhiir – Aasta loom 2020“. Ilmus ligi 1300 artiklit, sh otseselt projekti kajastusi enam kui 250. Esineti meedias. Hinnanguline auditoorium oli enam kui 6 miljonit inimest. Muuhulgas korraldati väga populaarne nahkhiirte unejuttude võistlus. Sotsiaalmeedias on kiireid projekti uudiseid loetud enam kui 300 000 korral. 2020. aastal, kui projekti raames korraldati aasta looma kampaania, mille kangelaseks oli tiigilendlane koos teiste nahkhiirtega, kolmekordistus ELF-i nahkhiirte veebilehe külastatavus.

4.2 Nahkhiirekaamera ja selle veebifoorum

Avalikkusele suunatud veebipõhise looduskamera (nn nahkhiirekaamera) välja töötamine sai alguse juba 2017. aastal. Süsteemi arendas ekspert (Omar Neiland), kes on välja töötanud ja paigaldanud pea kõik Eesti teised olemasolevad looduskamerad. Nahkhiirekaamera spetsiifika on aga oluliselt erinev teistest looduskamerateist, sest nahkhiirte talvituspaikadesse paigaldatud kaamera peab toimima püsivalt pilkases pimeduses ja nullilähedasel temperatuuril, kus lisaks on enamasti väga kõrge õhuniiskus. Seetõttu on kaamerasüsteemi eriomadusteks võimalikult

ökonoomse voolutarbe ja veekindluse saavutamise, rääkimata püsivalt toimivatest infrapunavalgustitest. 2020. aasta talvel oli nahkhiirekaamera paigaldatud Piusa suurde koopasse ja kandis pilti üle ka veebifoorumisse looduskalender.ee, mis oli üle maailma väga populaarne. Looduskaamera ülekannet on vaadatud enam kui 62 500 korda.

4.3 Talgulaagrid

Avalikkusele suunatud nahkhiirte elutingimusi talvituspaikades parandavaid talguid korraldati projekti raames kokku 8 korral ja neis osales kokku vähemalt 140 talgulist.

Vääna-Posti nahkhiirte talvituspaigas koristati prügi järgmiste ühepäevaliste talgulaagrite raames: 18.10.2018 (osales 20 inimest), 5.05.2019 (osales 22 inimest), 2.06.2019 (osales 20 inimest) ja 19.10.2019 (osales 23 inimest). Kolmel korral täideti 10 m³ konteiner ja ühel korral 15 m³. Kokku veeti alalt ära ca 45 m³ prügi, kaaluga ca 20 tonni.

Vääna-Postil suleti 2018. aastal talgutööna ka illegaalne kaevis kahe käigu vahel (vt foto 3).

Foto 3. Illegaalse kaevis sulgemise talgud Vääna-Postil. *Foto: Lauri Klein.*

Ülgase nahkhiirte talvituspaigas koristati prügi 27.04.2019 (osales 20 inimest) koostöös Ülgase külaseltsiga. Humala nahkhiirte talvituspaigas koristati prügi koostöös kohalikega 8.10.2019 (osales 15 inimest). Kokku veeti ära ca 15 m³ prügi, kaaluga ca 2,5 tonni. Soomaal toimusid nahkhiirte varjekastide ehitamise talgud 3. kuni 5.07.2020. Osales 16 talgulist ja ehitati kokku ca 20 nahkhiirte varjekasti.

4.4 Nahkhiirte huvipäevad

Nahkhiirte huvipäev Piusa piirkonna huvirühmadele toimus 28. Septembril 2019, Piusa külustuskeskuses. Huvipäeval peeti 7 ettekannet, mida kuulas 40 osalejat. Huvipäevaga tähistati ühtlasi 70 aasta möödumist nahkhiirte uurimise algusest Piusal.

Nahkhiirte huvipäev Vääna (Humala) ja Vääna-Posti piirkonna huvirühmadele toimus 17. novembril 2019, Vääna mõisas. Huvipäeval peeti 5 ettekannet, rohkem kui 40 osalejale. Eriti oluline oli, et üritusel osalesid mitmed militaarajaloo huvilised, kes on üks olulisi huvirühmi, keda talvituspaikade kaitsel kaasata.

Nahkhiirte huvipäev Ülgase piirkonna huvirühmadele toimus 27. augustil 2021. Seoses COVID-19 pandeemiaga toimus see huvipäev virtuaalselt ELFi Zoom keskkonnas. Huvipäeval peeti 5 ettekannet, rohkem kui 40 registreerunud osalejale. Huvipäeval paistis silma piirkonna loodusgiidide osalemine ja huvi nahkhiiri tutvustada.

4.5 Nahkhiireretked

Avalikkusele suunatud teavitusüritustena kujutasid projekti raames korraldatud nahkhiireretked endast ühe või kahe nahkhiire-eksperdi juhtimisel läbi viidud öiseid matku nahkhiirte elupaikades. Osalejaid oli ühel retkel umbes 20-30 inimest ja retke käigus tutvustas retkejuht inimestele nii ümbruses lendavaid nahkhiiri kui ka nende ökoloogiat. Retked toimusid kasutades retkejuhi ultrahelidetektorit, mille abil said osalejad kuulda ülbruses lendavate nahkhiirte hääli ja retkejuhi abiga määrata kohatud nahkhiirte liigid.

Nahkhiireretki viidi projekti raames läbi 24 korral järgmiselt:

- 4 retke 18.08.2018 Tallinnas, Tartus, Narvas ja Haapsalus
- 1 retk 18.05.2019 Kauksis
- 3 retke 21.05.2019 Tallinnas, Tartus, Võrus
- 1 retk juunis 2019 Kuusikul
- 2 retke 28-29.06.2019 Seto folgil Värskas
- 3 retke 17.08.2019 Keila-Joal, Viljandis ja Iisakul
- 2 retke 3.07.2020 Soomaal
- 3 retke 13.08.2020 Kuressaares, seoses LK110
- 1 retk 13.08.2020 Pärnus

- 1 retk 14.08.2020 Paines, Arvamusfestivalil
- 1 retk 25.08.2020 Haapsalus
- 2 retke 25.08.2020 Tallinna Loomaaias

4.6 Loodusgiidide koolitused

Nahkhiireteadlike loodusgiidide koolitamise eesmärgiks oli harida juba töötavaid loodusgiide ka nahkhiirte teemal, et nad saaksid oma loodusretkedel tutvustada ka neid kaitsealuseid loomi ja neid ka ultrahelidetektorite abil kuulata. Koolitusmaterjalid ja programm said valmis märtsis 2020. Koolituse teooriaosa (loeng) jäi COVID-19 eriolukorra aega ja toimus virtuaalselt ELFi Zoom koosolekuruumis 21.05.2020, osales 50 inimest. Koolituse praktiline osa, mis koosnes talvituspaiga külastusest, nahkhiirefilmi vaatamisest ja öisest nahkhiireretkest koos ultrahelidetektorioõppega, toimus kahes osas: Põhja-Eestis Väänas/Humalas ja Keila-Joal 16.06.2020, koos korraldajatega osales 27 inimest ning Lõuna-Eestis Piusal ja Võrus 30.06.2020, koos korraldajatega osales 23 inimest (vt foto 4).

Kokku andsime koolitatud giididele välja 23 tunnistust Põhja-Eestis ja 20 Lõuna-Eestis.

Foto 4. Mõned Lõuna-Eestis toimunud loodusgiidide koolitusest osavõtjatest Piusa külastuskeskuses. *Foto: Lauri Klein.*

4.7 Infotahvlid

Nahkhiiri ja nende talvituspaiku tutvustavaid infotahvleid paigaldati igale projektialale üks, kokku 4 infotahvlit. Infotahvlitel tutvustatakse nahkhiiri üldiselt, antakse ülevaade nahkhiirte talvituspaikadest ja neis kehtivatest külastusreeglitest ja mõnel alal on lisatud ka talvituspaiga skeem. Lisaks on igal infotahvlil ülevaade LIFE projektist ja eraldi välja toodud lastenurk, mis aitab lastel mängulisel viisil nahkhiirtega tutvuda.

4.8 Muud koosolekud

Koduvisiite ja eramaatüksuste külastust, mille juures on otseselt maaomanikele räägitud ka nahkhiirte talvitumisökoloogiast, on tehtud kokku enam kui 7 korral. Seejuures kohtus projektijuht Humalas kahe maaomanikuga nende valdustes, Vääna-Postil kolme maaomanikuga ja Ülgasel kahe maaomanikuga.

Ametkondade ja muude seotud asutustega on selliseid koosolekuid, kus jutuks ka nahkhiirte talvitumine ja sellega seonduvad sotsiaalmajanduslikud aspektid toimunud Keskkonna-ministeeriumiga, Keskkonnaametiga, Keskkonnainspeksiooniga, RMK-ga, Muinsuskaitse-ametiga, Kaitseliiduga, Riigikaitse Rügemendiga, Jõelähtme vallavalitsusega.

Lisaks sellele on kord aastas toimunud projekti juhtrühma koosolekud, kus on osalenud ka suur hulk erinevate huvirühmade esindajaid: Keskkonnaministeerium, Keskkonnaamet, Keskkonna-inspeksioon, RMK, Muinsuskaitseamet, Harku, Saue, Jõelähtme ja Võru vallavalitsused, nahkhiireuurijad, Loodusmuuseum, Keskkonnainvesteeringute Keskus.

5 Kokkuvõtte ja ettepanekud

Projekti raames toimunud teadlikkuse tõstmise tegevused on olnud väga edukad. Eriti hästi võeti vastu 2020. aastal toimunud Aasta looma kampaania raames toimunud hulgalised artiklid, esinemised raadios ja televisioonis ning looduskamera rahvusvaheline foorum. Kuigi võiks arvata, et samal aastal hoogustunud COVID19 pandeemia muutis nahkhiirte renomeed veelgi madalamaks, suudeti projekti hulgaliste teadlikkuse tõstmise tegevustega tõsta see enneolematusse kõrgusse. Väga positiivne on olnud laiaulatuslik ekspertide selgitustöö meedias ja infomaterjalide tootmine. Võib kindlasti väita et kogu see suur teadlikkuse tõstmise töö on aidanud oluliselt kaasa ka sellele, et projektialadel on üle piirdeaegade tungijate arv sedavõrd madalaks muutunud. Ilma suuremahulise teadlikkuse tõstmiseta ei oleks kindlasti selliseid tulemusi saavutatud. Ka on väga positiivne see, et pea kõik kaitsekorralduslike tööde tegijad, ehitusfirmade töömehed jms, huvitusid ja süttisid nahkhiirte temast alati positiivselt ja mõnelgi korral selgus et neil oli endil ka varem mitmeid kokkupuuteid nahkhiirtega. Ka turvafirma Forus on olnud nahkhiirte kaitsesse suhtumisel vägagi positiivselt entusiastlik.

Samas tuleb edaspidi jälgida, et pärast projekti lõppu ei langeks nahkhiired kiiresti kaugele uudisekännise alla. Selleks tuleb endiselt hoida ülal ELF-I nahkhiirelehel huvitavate uudiste avaldamist ja nende aktiivset levitamist sotsiaalmeedias. Samuti tuleb endiselt edasi tegeleda projektialade piirkondade huvirühmadega ja eriti piirkonnas nahkhiirekoolitusest huvituvate giididega. Heas seisus tuleb hoida projektialade infotahvlid. Jätkata tuleb ka kindlasti avalikkusele suunatud nahkhiireretki ja väga populaarseid nahkhiiretalguid.

6 Summary

All socio-economic activities in project were very successful and we did result much higher number of interested people than we expected. Even despite of the unlucky situation that the year 2020, when we had in cooperation with Estonian Theriological Society large campaign on Bats as Animals of the Year in Estonia, COVID19 pandemic just appeared and we had quickly to start clarify myths on bats being main cause for it, we still made success in turning public attitude towards bats in Estonia to positive side.

Very popular was online bat-camera, showing Pond Bats wintering in Piusa. Among ELF web pages, sub-page of bats has been far most popular during the whole life of the project and we do not see that popularity to go down also after the project. All voluntary camps and Bat Night trips were fully regitered within few minutes after we announced them on our web page.

Large number of articles and interviews given during the year 2020, when bats were dedicated as animals of the year, did also show media interest rise. Also all our exhibitions were and still are very popular, even despite that from time to time there was no possibility to visit them due to CIVID19 pandemic restrictions.

We can be quite certain that rapid reduction of uncontrolled visitor loads into the bat wintering sites during the time when it is prohibited was not only because of the physical conservation measures, fences and security systems, but also due to the large volume of awareness raising activities we had during the project.

*© 2017-2021 Estonian Fund for Nature, project „Improving the Pond Bat (*Myotis dasycneme*) habitats in Estonia“. All rights reserved. Project is funded by the EU LIFE Programme. The information on this material may not reflect the official view of the European Commission.*